

آیا کودک در بیشتر فعالیت های دیداری از عملکرد بینایی استفاده می کند؟

بله

خیر

آیا کودک برای استفاده از عملکرد بینایی در بیشتر فعالیت های دیداری نیاز به تطابق دارد؟

اگر کودک بواسطه تطابقات قابل توجه حمایت شود، آیا حداقل در بخشی از فعالیت های دیداری از عملکرد بینایی استفاده می کند؟

خیر

بله

بله

خیر

آیا کودک برای استفاده موفقیت آمیز از عملکرد بینایی در بیشتر فعالیت های دیداری به استراتژی های جبرانی خود-آغاز شده نیاز دارد؟

سطح ۳

از عملکرد بینایی استفاده می کند اما به برخی تطابقات نیاز دارد (اصلاحات محیطی، تجهیزات تطابقی و دستگاه های تکنولوژیکی)

سطح ۴

از عملکرد بینایی در محیط های با تطابق بالا استفاده می کند اما صرفاً بخشی از فعالیت های دیداری را انجام می دهد و معمولاً از دیگر حواس (شنوایی، لامسه و غیره) استفاده می کند.

سطح ۵

از عملکرد بینایی حتی در محیط های با تطابق بالا استفاده نمی کند، محدودیت شدیدی در فعالیت های دیداری روزمره دارد، حتی اگر از تطابقات قابل توجهی هم بهره مند شود، تقریباً بصورت انحصاری از سایر حواس استفاده می کند.

خیر

بله

سطح ۱

از عملکرد بینایی براحتی و با موفقیت استفاده می کند، عموماً ممکن است هنگام استفاده از بینایی در محیط ها و/یا فعالیت های جدید و ناآشنا به چالش کشیده شود.

سطح ۲

از عملکرد بینایی با موفقیت استفاده می کند، اما نیاز به استراتژی های جبرانی خود-آغاز شده مانند حرکات سر، پلک زدن، استفاده از اشاره انگشت، تنظیم فاصله هدف و غیره دارد.

تمایز بین سطوح ۱ و ۲

تفاوت بین سطوح ۱ و ۲ در نیاز به استراتژی های جبرانی خود-آغاز شده برای استفاده مداوم و مستقل از عملکرد بینایی در فعالیت های دیداری است. کودکان در سطح ۱ ممکن است عموماً تأخیر داشته باشند برای مثال در تشخیص اشیاء جدید یا چهره های ناآشنا، یا در جستجو در محیط های ناآشنا. کودکان در سطح ۲ اغلب فعالیت ها را مانند کودکان سطح ۱ انجام می دهند، اما معمولاً استراتژی های جبرانی خود-آغاز شده را بروز می دهند، مانند حرکات سر (مانند چرخش) یا تطبیق موقعیت سر به منظور سهولت در تعیین مکان هدف دیداری یا برای بهبود کیفیت حرکات چشم؛ پلک زدن یا استفاده از اشاره انگشت برای جستجوی بهتر یک تصویر به ویژه اگر بسیار پیچیده باشد (با جزئیات زیاد، موقعیت و اندازه های مختلف، شرایط نوری غیرمعمول، جهت گیری اشیاء مختلف یا همپوشانی اشیاء)؛ تنظیم فاصله اجسام یا هدف دیداری برای تمرکز بینایی بهتر یا تثبیت؛ قرار دادن اهداف دیداری (برای مثال اسباب بازی ها یا تجهیزات مدرسه) در یک منطقه خاص از میدان بینایی برای تسهیل فعالیت.

تمایز بین سطوح ۲ و ۳

تفاوت بین سطوح ۲ و ۳ در نیاز به کمک برای انطباق محیط بمنظور استفاده مداوم از بینایی به صورت عملکردی در فعالیت های روزمره است. کودکان در سطح ۲ استراتژی های خود به خودی (یعنی خود-آغاز شده) را اتخاذ می توانند آن ها را بمنظور استفاده عملکردی از بینایی در بیشتر فعالیت های دیداری مدیریت نمایند. برای کودکان در سطح ۳ لازم است محیط را تطابق و / یا فعالیت را اصلاح نمود تا بتوانند فعالیت های دیداری را انجام دهند. آنها معمولاً به پس زمینه های با کانتراست بالا (مانند الگوهای صفحه شطرنج؛ الگوهای سیاه و سفید، زرد و آبی، قرمز و سفید)، افزایش اندازه و کانتراست هدف دیداری، کاهش بهم ریختگی دیداری، تنظیم فاصله هدف دیداری، و / یا میز مطالعه، و / یا سیستم های بزرگنمایی دیگر فناوری های بینایی نیاز دارند.

سطح ۱: از عملکرد بینایی براحتی و با موفقیت در فعالیت های دیداری استفاده می کند.

عموماً کودکان در سطح ۱ ممکن است هنگام استفاده از بینایی خود در محیط های ناآشنا و / یا شلوغ و / یا فعالیت های جدید به چالش کشیده شوند، اما به طور مداوم به استراتژی های جبرانی یا تطابق نیاز ندارند.

سطح ۲: از عملکرد بینایی با موفقیت استفاده می کند، اما نیاز به استراتژی های جبرانی خود-

آغاز شده دارد.

کودکان در سطح ۲ به طور مداوم به استراتژی های جبرانی خود-آغاز شده برای انجام فعالیت های دیداری نیاز دارند. آنها ممکن است از برخی فعالیت ها که به مهارت های دیداری نیاز دارند اجتناب کنند یا در آن عجله کنند؛ با این حال مشکلات بینایی آنها، استقلال آنان را در زندگی روزمره محدود نمی کند یا فقط اندکی محدود می کند.

سطح ۳: از عملکرد بینایی استفاده می کند اما به برخی تطابقات نیاز دارد.

کودکان در سطح ۳ علاوه بر استراتژی های جبرانی خود-آغاز شده، به برخی تطابقات برای استفاده عملکردی از بینایی بصورت مداوم و انجام اکثر فعالیت های دیداری در زندگی روزمره نیاز دارند. تطابق عبارت است از هرگونه اصلاحی که در محیط دیداری ایجاد می شود، و استفاده از تجهیزات تطابقی و/ یا دستگاه های تکنولوژیک به منظور بهبود عملکرد بینایی.

تمایز بین سطوح ۳ و ۴

تفاوت بین سطوح ۳ و ۴ این است که کودکان در سطح ۳ از عملکرد بینایی بصورت مداوم استفاده می کنند، و معمولاً برای انجام فعالیت ها به سایر حواس نیاز ندارند. کودکان در سطح ۴، علاوه بر تطابقاتی که پیشتر برای سطح ۳ توصیف شد، معمولاً از تنظیم شرایط نوری برای تسهیل دید، مانند روشن کردن اهداف در شرایط نیمه تاریک سود می برند. استفاده آنان از بینایی محدود شده است و مداوم نمی باشد، و آنان صرفاً قادر به انجام بخشی از فعالیت های دیداری هستند. برای مثال، آنان تماس چشمی ناپیوسته ای دارند، فقط در محیط های با تطابق بسیار بالا قادر به تثبیت بینایی هستند، و برای تشخیص چهره ها یا اشیاء علاوه بر بینایی از دیگر حواس نیز استفاده می کنند. پایش بینایی بدون درگیر نمودن دیگر حواس بسیار دشوار است.

سطح ۴: از عملکرد بینایی در محیط های با تطابق بالا استفاده می کند اما صرفاً بخشی از فعالیت

های دیداری را انجام می دهد.

کودکان در سطح ۴ زمانی می توانند از بینایی استفاده کنند که به طور قابل توجهی از طریق تطابقات حمایت شوند، با این حال استفاده آنان از بینایی مداوم نیست، آنان بخشی از فعالیت های دیداری را انجام می دهند، و اغلب از سایر حواس برای کمک به آغاز و حفظ عملکرد بینایی استفاده می کنند.

تمایز بین سطوح ۴ و ۵

تفاوت بین سطوح ۴ و ۵ در توانایی کودک برای انجام بخشی از فعالیت های دیداری است، اگر بواسطه تطابقات قابل توجه حمایت شود. کودکان در سطح ۴ اگر بواسطه یک محیط با تطابق بالا و دیگر حواس (شنوایی، لامسه، غیره) حمایت شوند گاهی از عملکرد بینایی استفاده می کنند. کودکان در سطح ۵ کودکان معمولاً فعالیت های دیداری را انجام نمی دهند و همیشه به نشانه های حسی دیگر نیاز دارند.

سطح ۵: از عملکرد بینایی حتی در محیط های با تطابق بالا استفاده نمی کند.

کودکان در سطح ۵ حتی زمانی که توسط تطابقات قابل توجه حمایت شوند نیز محدودیت های شدیدی در فعالیت های روزمره دیداری دارند، آنها تقریباً بصورت انحصاری از سایر حواس (شنوایی، لامسه و غیره) استفاده می کنند.